

σπιτιοῦ καὶ τελειώνοντάς τον νὰ τῶχην καὶ / νὰ τὸ ἐξουσιάζην καὶ νὰ τὸ κυριεύην
καὶ νὰ ἔχῃ ἐξουσία νὰ τὸ πουργοτάζῃ ὅ,τινός του / παιδίου θέλει μὲ τὴν κοντετζιὸν
ἐτούτην ὅτιν εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ μαζώνονται οἱ ἐν / τριτίες τοῦ τόπουν τος Πανέρ-
μου καὶ Χειμάρρου νὰ εἶναι κρατημένος ὁ εἰρημένος / κὺρ Ἰωάννης νὰ δίδῃν τὸ
κλειδὸν τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ τοῦ ἄρχουν ἡγου τοῦ ἀφεντόντοπου / νὰ βάνῃ τις ἐντρι-
τίες του ὅλες ὁποῦ θέν νὰ μαζώξῃν ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς τόπους / μέσαν στὸ ἴδιο σπίτιν
καὶ ἀπομαζώνοντάς τις καὶ κουβαλήσειν τις καὶ βγάλει τις ἀ / πὸ κεῖν νὰ δίνῃ πάλι
τὸ κλειδὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν νοικοκυροῦ καὶ νὰ μὴν ἡμπο / ρῆ ὁ ἄρχος νὰ
δώσῃν τὸ κλειδὸν τοῦ σπιτιοῦ ἄλλοινοῦ κανενοῦς χωρικοῦ νὰ πάγῃν ἐκεῖν εἰ / μὴ νὰ
εἶναι ἀτός του καὶ τούτην ἡ κοντετζιὸν νὰ τρέχῃν καὶ νὰ στέκῃν παιδίω παι / διῶν τος
αἰωνίως ἕως πού νὰ στέκῃν ὁ τόπος καὶ τὸ σπίτιν περὸν ὡς εἶπαμε / νὰ εἶναι
πάντα οἱ κτήτορες τοῦ σπιτιοῦ νοικοκυροὶ εἰς τὸ αὐτὸν σπίτιν ξεχὸς τὴν / κον-
τετζιὸν τὴν ἄνωθεν νὰ μπαίνου οἱ ἐντριτίες εἰς τὸ σπίτιν καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Γίκουμος Μπαρότζης κι ἡ συβία μου σιτέργομε —

/ — Ἀποστολάκης Γαλάτογλους μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

460

Ἀγορὰ φορτίου

φ. 252^v

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Γεναρίου πρώτην [.....].

/ Ἐβγαλμένο Φ 258

/ + Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπογράφοντος
νοτάρι[ου] / ὁ караβοκύρης Μαρκαντώνιος ἀπὸ τὴν Σάμον καὶ ὁ караκύρης Ἀν-
τρουλῆς Πεπονῆς [ἀ] / πὸ τὴν Σπιναλόγκα καὶ πέφτου εἰς τὸν μπαρόνταν κάτωθεν
ταιριασμὸν ἡγου ὁ ἄνωθεν / караκύρης Μαρκαντώνιος ἔχειν ἕναν καϊκὶν φορτω-
μένον κρασὶν ἀπὸ τὴν Σάμ[ον] / καὶ καπιτάροντας ἐδῶ εἰς τὴ Ναξία ἔτυχε ἐδῶν
καὶ ὁ ἄνωθεν караκύρης Ἀντρουλῆς / καὶ ἐπέσασιν εἰσὲ συνίβασιν ἀναμετάξυν τος
καὶ ἐκάμασιν παζάριν καὶ ἀγορὰ / ζεῖν ὅλον τὸ γομάριν τοῦ καϊκιοῦ ἡγου τὸ κρασὶν
/ ὁ караκύ / ρης Ἀντρου / λῆς / ἀπὸν ἕνα ρεάλιν καὶ τρία ὀτά / βα τὴν βαρέλαν
νὰ τοῦ τὸ πάγῃν καὶ νὰ τοῦ τὸν κονσενιάρην εἰς τὴν Σπιναλόγκα καὶ μετρώντας τοῦ
τον ὅσες βαρέλες ἐθέλασιν ἐβγῆιν νὰ τοῦ δώκῃν καὶ νὰ τοῦ πληρώνη εὐ / χαριστημένα
ἀπὸ ἕνα ρεάλιν καὶ τρία ὀτάβαν καθὼς ἐταιριάσασιν ἀναμετά / ξυν τος εἰς διορία

ἡμέρες δέκαν πέντε ἤγουν 15/ καὶ διὰ καπάρων τοῦ ἔ / δωσεν ἐδῶ πρεζέτε ὁ καρα-
 κύρης ὁ Ἄντρουλῆς τοῦ καρακύρη τοῦ Μαρκαντώνη τζικί / νια χρυσᾶν δώδεκα
 ἤτοι 12/ ὁποῦ στήνου ρεάλια τριάντα ἤγουν 30/ καὶ πάλι / παγενάμενοι ἐκεῖν νὰ
 τὸς ἐδῶνη τὴν ἐπίλοιπην τιμὴν τοῦ κρασιοῦ εἰς τόσην μο / νέδαν καλὴ [[μονέδα]]
 ο ρεάλια ο ἀσιλάνια / ο τζικί / νια / μὰ παράδες ὅχιν καὶ οὕτως νὰ / εὐχαριστή-
 σην ἕνας τὸν ἄλλον. Ἄκόμη προμετάρει τὸς ὁ αὐτὸς καρακύρης Ἄντρουλῆς / νὰ τὸς
 ἐδώσῃ ἐκεῖν στὴν Σπιναλόγκγα παξιμάδιν καντάριν ἀνάμισιν ἤγου 1 1/2/. Ἄκόμα
 κάνου καὶ τοῦτον τὸν ταιριασμὸν ὅτιν παγενάμενοι εἰς τὸ βιάντζο τὸς καὶ τύχην /
 τὸς ἀπὸ κουρσάρους ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃ καὶ πάρουν τὸς τὸ γομάριν νὰ εἶναι
 ἀπάνω / στοῦ καρακύρη τοῦ Ἄντρουλῆν εἰ δὲν στῆς θαλάσσης τὸ περικόουλιν νὰ
 εἶναι ἀπάνω / στοῦ καρακύρη τοῦ Μαρκαντωνίου καὶ τὰ ἐξῆς λέγοντας καὶ τοῦτον
 ὅτιν Κύριος ὁ Θεὸς / νὰ μὴν τὸ κάμῃ καὶ τύχην τίποτις πιδιμέντον στὸ γιαλὸν
 καὶ χαθῆν τὸ γομάριν / τὰ τζικίγια ὁποῦ τοῦ ἤδωκε καπάρων νὰ τοῦ τὰ στρέφουσιν
 χωρὶς κανέναν / κοντράστιον. / Εἰς ὅλον τὸ ἄνω / γεγραμμένο / οἱ μερίδες ἔμεινα/
 κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι / εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων οἱ
 ὁ / ποῖοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τὸς καὶ τὰ ἐξῆς. —

/ — Νικολὸ Σιγάλας μάρτυρας ++

/ — Γεώργιος Ἀκγονάκης μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος πούμπλικος ἔγραψα.

461

Ἄγοραπωλησία

φ. 253^Γ

/ Ἐβγαλμένη Φ 259

/ [+ Εἰς] δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Γεναρίου 2/
 τὴν σήμερον ὁ εὐγενὴς ἀφέντης / Ἰακουμάκης Νταμέντζος ὁμάδιν μὲ τὴν κερά τὴν
 ἀδελφὴν του κερία Μαργετάκη δίνου καὶ / παραδίδουν καὶ πουλοῦ τὸ σπίτιν ὁποῦ
 ἔχουν ἀπὸ γονικόν τὸς εἰς τὸ μέρος τοῦ Μπούργου τὸ σύνμπλιο / τοῦ σπιτιοῦ τοῦ
 αὐτοῦ ἄνωθεν ἀφέντην Νταμέντζου καὶ ἀπὸ κατωθιὸ τῆς κάμαρας τοῦ πολλὰ ἐκ-
 λαμπροῦ ἀφέντη Χρυσίνου Γιουστινιάνου καὶ πάλι κολληταρανικόν τοῦ ἄλλοινοῦ
 σπιτιοῦ τοῦ αὐ / τοῦ ἀφέντη Γιουστινιάνου ἀπὸ μέρος τῆς ἀρχόντισσας του κυρίας
 Φιλίππας τὸ ὁποῖο σπίτιν / καθὼς εὐρίσκεται μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ μὲ
 πᾶσαν του ποσσέσον ἀπὸ τὴν σήμερον / τὸ δίδουν καὶ παραδίδουν τον καὶ πουλοῦν

